

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci žalobce: **Ing. M. K.**, bytem „X“, proti žalovanému: **Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj**, Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí **Finančního úřadu v Děčíně ze dne 8.8.2011, č.j. 147683/11/178911505243,**
takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu v Děčíně ze dne 8.8.2011, č.j. 147683/11/178911505243, se pro **vadu řízení zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů v částce 11 712,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí původního žalovaného Finančního úřadu v Děčíně (dále jen „původní žalovaný“) ze dne 8.8.2011, č.j. 147683/11/178911505243, kterým byla zamítnuta jeho žádost o prominutí příslušenství daně podle § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správně dani a poplatků (dále jen „ZSDP“), ze dne 27.6.2008, kterou žádal o prominutí penále na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2002 stanoveného platebním výměrem ze dne 4.6.2007, č.j. 85411/07/178912/5055, ve výši 309 877,- Kč.

Dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o finanční správě“), kterým byla zrušena všechna stávající finanční ředitelství a finanční úřady, včetně Finančního úřadu v Děčíně. Podle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ustanoveními § 1 odst. 2, § 8 odst. 2 a § 10 zákona o finanční správě se od 1.1.2013 místo původního žalovaného Finančního úřadu v Děčíně stal žalovaným Finanční úřad pro Ústecký kraj.

Žalobce předně namítl, že tato žaloba brojí proti nepřijatelnému postupu původního žalovaného, který vydal žalobou napadené rozhodnutí v rozporu s právním názorem Krajského soudu v Ústí nad Labem vyjádřeného v rozsudku ze dne 23.6.2011, sp. zn. 15 Ca 285/2008. Žalobce vinou postupu původního žalovaného musí opakovaně předložit správní žalobu, která je obdobou dříve posuzované žaloby ve věci sp. zn. 15 Ca 285/2008. Ve věci se jednalo o opakovanou žádost, ve které žalobce shrnul důvody obsažené v původní zamítnuté žádosti ze dne 19.7.2007 a zároveň uplatnil některé důvody nové, vycházejí při tom z pokynu Ministerstva financí D-319. Ze zveřejněného pokynu D-319 žalobce zjistil, že původní žalovaný zamítl původně podanou žádost, aniž by v souladu se zavedenou správní praxí zohlednil jednotlivé uplatněné skutečnosti, které dle příslušného pokynu osvědčují „tvrdost vzniklého daňového penále“, tj. které jsou důvodem pro prominutí vyměřeného příslušenství daně. Žalobce proto podal novou žádost, ve které apeloval na žalovaného, aby uplatněné důvody posoudil v režimu zveřejněného pokynu Ministerstva financí. V reakci na podanou žádost ze dne 27.6.2008 vydal původní žalovaný podle § 55a odst. 3 ZSDP sdělení ze dne 8.9.2008, č.j. 110618/08/178912/5055, o odložení žádosti z důvodu uplatnění stejných důvodů, které již obsahovala původní žádost. Krajský soud v Ústí nad Labem shora uvedeným rozsudkem rozhodnutí původního žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Soud vytkl původnímu žalovanému, že se dostatečně, resp. vůbec nevypořádal s jednotlivými skutečnostmi, které byly v rámci žádosti o prominutí penále ze strany žalobce uplatňovány. Postup původního žalovaného byl označen za nepřezkoumatelný. Žalovaný však ve svém žalobou napadeném rozhodnutí pouze doslovně zopakoval zdůvodnění svého dřívějšího rozhodnutí ze dne 19.7.2007, přestože soud uvedl, že citované odůvodnění je zcela nedostatečné. Do svého odůvodnění původní žalovaný doplnil informaci, že při rozhodování o žádosti o prominutí příslušenství daně posuzoval skutečnosti dle pokynu Ministerstva financí D 319, nicméně z této informace není zjistitelné, které skutečnosti považoval původní žalovaný za rozhodné pro posouzení žádosti žalobce, do jaké míry mělo to které zjištění vliv na rozhodnutí původního žalovaného, která skutečnost svědčila ve prospěch žalobce. Žalobce se ve svých žádostech o prominutí penále záměrně soustředil na skutečnosti, resp. výslovně uplatnil takové okolnosti, které Ministerstvo financí v příslušném pokynu vymezuje jako kritéria svědčící o tvrdosti příslušenství daně ve smyslu ustanovení § 55a ZSDP. Přesto bylo výsledkem správního řízení úplné zamítnutí podané žádosti. Žalobce se ani nedozvěděl, jaké závažné negativní faktory vedly k tomu, že v jeho případě nebyly dle pokynu Ministerstva financí shledány podmínky pro, byť jen částečné, prominutí vyměřeného penále.

Původní žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a konkrétně uvedl následující. V postavení správce daně původní žalovaný postupoval dle pokynů ministerstva financí DS-159 a následně D-319. Původní žalovaný se od pokynu D-319 neodchýlil, ale plně jej respektoval. V postavení správce daně posoudil a následně zohlednil všechny důvody uvedené v žádostech žalobce a zohlednil i všechny okolnosti, které žalobce v žádosti neuvedl, ale které si žalovaný opatřil. Rozhodnutí o žádostech žalobce byla řádně a plně odůvodněna, přestože to ZSDP nestanovoval. Při rozhodování o žádosti ze dne 19.7.2007 postupoval původní žalovaný podle pokynu Ministerstva financí DS-159. Skutečnosti, které ovlivnily rozhodnutí žalovaného o podané žádosti o prominutí příslušenství daně byly zkoumány komplexně, a to nejprve podle skutečností uvedených žalobcem a následně i na základě zjistitelných informací žalovaným z vlastních nebo centrálních evidencí nebo rejstříků, jako je bezdlužnost žalobce a i to, že se jednalo o jediné porušení platební povinnosti žalobcem v časovém období 1 roku zpětně před podáním žádosti o prominutí příslušenství daně. O opakované žádosti ze dne 30.6.2008 rozhodoval původní žalovaný podle pokynu

Ministerstva financí D-319, jehož účinnost nastala dne 1.6.2008. Původní žalovaný byl rozsudkem sp. zn. 15 Ca 285/2008 zavázán o žádosti ze dne 30.6.2008 znovu řádně rozhodnout a ve věci vydat rozhodnutí s náležitým odůvodněním, což také učinil. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s pokynem D-319 a všechny důvody k prominutí, které uvedl žalobce ve své žádosti, byly posouzeny. Na základě kompletního posouzení všech okolností dopadajících do tohoto řízení neshledal původní žalovaný podmínky pro prominutí příslušenství daně podle ZSDP. Původní žalovaný v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2556/07 individuálně posuzoval danou právní věc žalobce. Z uvedeného tak vyplývá, že žalobce nebyl nijak zkrácen na svých zákonných právech.

Žalobce v replice uvedl, že se původní žalovaný fakticky omezil na to, že zopakoval své závěry v již dříve vedeném řízení ve věci žaloby sp. zn. 15 Ca 285/2008. Žalobce setrval na svých stanoviscích a uvedl, že ani z vyjádření žalovaného, stejně jako ze žalobou napadeného rozhodnutí není zřetelné a přezkoumatelné, jaké důvody a okolnosti původní žalovaný zohlednil a jakým způsobem ten který konkrétní důvod či okolnost posoudil.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a původní žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny, včetně prekluze daňové povinnosti.

Soud předně uvádí, že o věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 23.6.2011, č.j. 15 Ca 285/2008-34, ve kterém uvedl následující. V pořadí druhé žádosti o prominutí příslušenství daně ze dne 30.6.2008 žalobce zopakoval stejné důvody jako v první žádosti ze dne 19.7.2007 a jako další nové důvody uvedl, že v současné době nemá u finančních a celních orgánů žádné dluhy, které by nebyly řešeny v režimu splátek či posečkání a jako další důvod uvedl, že v období jednoho roku zpětně ode dne podání žádosti se nedopustil žádného porušení platební povinnosti vůči žalovanému ani jinému finančnímu či celnímu orgánu. Soud dále uvedl, že je přesvědčen, že i když žalobce v pořadí své druhé žádosti uvedl převážně důvody pro prominutí příslušenství daně, které již uvedl v první žádosti ze dne 19.7.2007, uvedl zároveň prokazatelně nové důvody, které v první žádosti neuvedl. Původní žalovaný byl povinen o této žádosti řádně rozhodnout rozhodnutím, a nikoliv sdělením ze dne 8.9.2008 žádost žalobce odložit s konstatováním, že v pořadí druhá žádost žalobce obsahovala stejné důvody, jako žádost první a následně sdělením ze dne 22.10.2008 žalobci sdělit, že již při rozhodování o první žádosti o prominutí příslušenství daně žalovaný posuzoval nejen důvody uvedené v žádosti, ale zohlednil i důvody, které by zvyšovaly či snižovaly promíjené příslušenství daně z důvodu tvrdosti, což znamená, že byly zohledněny i žalobcem uváděné

důvody v jeho v pořadí druhé žádosti. Soud v této souvislosti konstatoval, že tvrzení původního žalovaného uvedené ve sdělení ze dne 22.10.2008 neodpovídalo realitě, resp. nebylo možno ho přezkoumat, protože odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.2007, vydané na základě v pořadí první žádosti žalobce ze dne 19.7.2007 je naprosto obecné, zcela nedostatečné a z hlediska nároků na náležitý obsah odůvodnění správního rozhodnutí rovněž zcela nedostatečné. V odůvodnění rozhodnutí původního žalovaného ze dne 29.8.2007, č.j. 114982/07/178912/5055, bylo totiž pouze uvedeno, že „nebyly shledány podmínky pro prominutí daně daňovým řádem, tj. v případě penále ve výši stanovené § 63 tohoto zákona se nejedná ani o nesrovnalost v uplatňování daňových zákonů ani o tvrdost, tak jak ji má na mysli § 55a odst. 1 daňového řádu“. Z obsahu odůvodnění nebylo žádným způsobem zjištělné, do jaké míry mělo to které zjištění vliv na rozhodnutí žalovaného, která skutečnost svědčila ve prospěch žalobce a která skutečnost naopak svědčila v jeho neprospěch. Z odůvodnění nebylo také žádným způsobem patrné, na základě jakých důkazů žalovaný dospěl ke zjištění rozhodných skutečností. Dále nebylo z odůvodnění tohoto rozhodnutí patrné, že či zda se původní žalovaný zabýval i kritérii pro prominutí příslušenství daně uvedenými v metodickém pokynu Ministerstva financí č. D-319, což původní žalovaný tvrdil ve sdělení ze dne 22.10.2008, č.j. 125015/08/178912/5055.

Na základě shora uvedených závěrů výrokem rozsudku sp.zn. 15 Ca 285/2008 byla obě sdělení ze dne 8.9.2008, č.j. 110618/08/178912/5055, a ze dne 22.10.2008, č.j. 125015/08/178912/5055, zrušena pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc bylo vrácena původnímu žalovanému k dalšímu řízení. Původnímu žalovanému byla uložena povinnost o žádosti žalobce o prominutí příslušenství daně ze dne 30. 6. 2008 řádně rozhodnout a ve věci vydat rozhodnutí s náležitým odůvodněním.

Soud se v daném případě vzhledem k žalobním námitkám primárně zabýval otázkou, zda původní žalovaný rozhodl tak, jak mu bylo soudem uloženo, a řídil se závazným právním názorem soudu.

V žalobou napadeném rozhodnutí původní žalovaný stručně zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že jako nové okolnosti žalobce ve své druhé žádosti ze dne 30.6.2008 uvedl, že v současné době nemá u finančních a celních orgánů žádné dluhy, které by nebyly řešeny v režimu splátek či posečkání a skutečnost, že se za období 1 roku zpětně ode dne podání předmětné žádosti ve vztahu k těmto orgánům žádného porušení platební povinnosti nedopustil. Původní žalovaný uvedl, že nové okolnosti, které žalobce uvedl ve své nové žádosti, spadají pod okolnosti uvedené v bodě C. pokynu Ministerstva financí D-319, a to „Důvody, které je správce daně oprávněn zohlednit a zvýšit promíjené příslušenství daně z důvodu tvrdosti.“ Dále konstatoval, že již při rozhodování o první žádosti o prominutí příslušenství daně zohlednil i okolnosti uvedené v bodě C. dle uvedeného pokynu. V případě opakovaných žádostí o prominutí příslušenství daně z důvodu tvrdosti se již okolnosti uvedené v bodě C. neuplatní, protože již byly zohledněny při rozhodování o první žádosti, aniž by je daňový subjekt do žádosti uvedl. Závěrem původní žalovaný vyslovil, že neshledal podmínky pro vyhovění žádosti.

Soud může uvést, že v dané věci původní žalovaný nově o druhé žádosti žalobce ze dne 30.6.2008 rozhodl podle právního názoru soudu formou rozhodnutí a nikoliv sdělením, jako v předchozím případě. Soud je však nucen konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje naprosto shodné odůvodnění, jaké obsahovalo soudem zrušené sdělení původního žalovaného ze dne 22.10.2008, č.j. 125015/08/178912/5055, a je obohaceno pouze v závěru o

jednu obecnou větu z rozhodnutí o první žádosti o prominutí příslušenství daně vydaného dne 29.8.2007, č.j. 114982/07/178912/5055.

Soudu nezbývá než uzavřít, že původní žalovaný v rozporu s ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. nerespektoval právní názor soudu a znovu použil, bez snahy o jakoukoliv reakci na soudem vytčené vady, odůvodnění, které bylo označeno jako naprosto nedostatečné z hlediska jeho obsahu.

Má-li být jakékoli rozhodnutí správního orgánu přezkoumatelné, je třeba, aby se ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. jednalo o rozhodnutí srozumitelné a opřené o dostatek důvodů. V čem lze spatřovat tyto jednotlivé atributy přezkoumatelnosti však s.ř.s. nestanoví, a proto je třeba vycházet z toho, co vytvořila dosavadní správní judikatura.

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění správního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, www.nssoud.cz).

Není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správce daně nepovažoval za důvodnou argumentaci uvedenou v žádosti o prominutí penále, je nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Tak je tomu i v daném případě. Původní žalovaný dosud nevyjádřil, a to ani v rozhodnutí ze dne 29.8.2007, č.j. 114982/07/178912/5055, ani v nyní žalobou napadeném rozhodnutí, jakými úvahami se řídil při hodnocení důvodů uvedených v bodě C pokynu Ministerstva financí D-319, označených jako „Důvody, které je správce daně oprávněn zohlednit a zvýšit promíjené příslušenství daně z důvodu tvrdosti.“ Nelze akceptovat tvrzení původního žalovaného, že se některými důvody zabýval ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 29.8.2007, ačkoliv objektivně nebyly úvahy k těmto důvodům v tomto jeho předchozím rozhodnutí zachyceny. Soud má tedy za to, že uvedená nová tvrzení žalobce nebyla dosud ze strany správce daně hodnocena. V následujícím řízení tak musí žalovaný výslovně uvést, jakými úvahami a na základě jakých důkazů byl veden k závěru o uplatnění nebo neuplatnění důvodů uvedených v kategorii C pokynu Ministerstva financí. Odkaz na předchozí rozhodnutí v daném případě rozhodně nedostačuje.

Ze shora uvedeného vyplývá, že rozhodnutí původního žalovaného ze dne 8.8.2011, je zatíženo vadou řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem shora vysloveným v dalším řízení vázán.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 712,- Kč, která se skládá z částky 3 000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 6 300,- Kč za 3 úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté právním zástupcem Mgr. Davidem Hejzlarem [převzetí věci, podání žaloby, replika podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 900,- Kč za s tím související tři paušály po 300,- Kč a z částky 1512,- Kč odpovídající 21% DPH z částek mimo soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 27. června 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová